

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Tos/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118012013
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118012013.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Rešatkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.01.2019 v trestnej veci odsúdeného F. W. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 6Pp/42/2018 zo dňa 03.12.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť ods. F. W..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona zamietol žiadosť odsúdeného F. W. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu v trvaní štyroch rokov rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/25/2016 zo dňa 06.04.2016.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. V nej poukázal na to, že okresný súd zamietol jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu, na základe jeho podmiennečných trestov, ktoré si riadne vytrpel. Má za to, že súd má hodnotiť jeho súčasný stav vo výkone trestu a nie to, za čo bol podmiennečne odsúdený v minulosti. Vo výkone trestu si svoje povinnosti plní, je aj disciplinárne odmenený, svoj trestný čin úprimne oľutoval a má za to, že jeho výkon trestu splní svoj účel. Ďalším podaním potom ešte doplnil, že žiada, aby krajský súd uznesenie okresného súdu zrušil, a keďže sa vo výkone trestu prevychoval a chce viesť riadny život a venovať sa rodine, žiada, aby ho podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutému výroku uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu predloženého spisového materiálu, ale aj dôvodov napadnutého rozhodnutia plyní, že odsúdený F. W. vykonáva v súčasnej dobe trest odňatia slobody, ktorý mu bol v trvaní štyroch rokov uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/25/2016 zo dňa 06.04.2016, ktorým bol uznaný vinným zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona. Pre výkon uvedeného trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne mu bolo uložené tak ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ako aj ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

Výkon trestu nastúpil odsúdený dňa 06.04.2016 z väzby, ktorú vykonával od 15.10.2015, a ktorá mu bola do výkonu trestu započítaná, takže začiatok trestu sa odsúdenému počíta od 15.10.2015.

Prvostupňový súd konal na základe žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pričom vo svojom rozhodnutí správne poukázal na znenie ustanovenia § 66 Tr. zákona, ktoré stanovuje podmienky, za ktorých môže (nie musí) byť odsúdený z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život,

a/ ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Prvou a základnou podmienkou, ktorú teda musí súd preskúmať je to, či odsúdený už vykonal zákonom požadovanú časť uloženého trestu. Touto otázkou sa okresný súd zaoberal a správne skonštatoval, že odsúdený uvedenú podmienku spĺňa, pretože doposiaľ vykonal (keďže ide o osobu odsúdenú za zločin) viac, než dve tretiny z uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Vykonanie zákonom stanovenej časti uloženého trestu však neznamená, že odsúdenému vzniká nárok na to, aby bol z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený (a to dokonca ani vtedy nie, ak sa počas výkonu trestu správa v súlade s ústavným poriadkom). Ďalšou z podmienok, ktorú zákon pre možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu vyžaduje, je požiadavka, aby vo výkone trestu jednak plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a jednak, aby vzhľadom na tieto skutočnosti, osobu odsúdeného, aj jeho predošlý spôsob života bolo možné v súhrne po zvážení všetkých týchto skutočností dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Všetkým uvedeným skutočnostiam okresný súd venoval pozornosť a so závermi, ku ktorými dospel, sa krajský súd bezo zvyšku stotožňuje.

Nemožno súhlasiť s námietkami odsúdeného v tom smere, že pri rozhodovaní o tom, či odsúdený spĺňa všetky zákonné podmienky pre to, aby mohol byť z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený, nemožno resp. nemá sa prihliadať na jeho predchádzajúce odsúdenia, či predošlý spôsob života. Práve naopak, komplexné posúdenie osoby odsúdeného je z uvedeného pohľadu nevyhnutné. Pri rozhodovaní o tom, či môže alebo nemá byť odsúdený z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený, totiž nemožno izolovane od všetkých ostatných skutočností posudzovať len jeho správanie sa počas výkonu trestu. Uvedená skutočnosť napokon plynie aj zo samotného znenia ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Prvostupňový súd veľmi podrobne poukázal v dôvodoch svojho rozhodnutia na hodnotenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, jeho správanie, postoj k plneniu povinností vyplývajúcich mu z ústavného poriadku, vzťah k dodržiavaniu disciplíny, postoj k spoluodsúdeným aj príslušníkom ústavu na výkon trestu, i plnenie pracovných povinností v čase, keď bol do tejto činnosti zaradený, ako aj prístup k plneniu programu zaobchádzania. Vzhľadom na podrobné rozvedenie obsahu hodnotenia odsúdeného nepovažuje krajský súd za potrebné to znova opakovať.

Je pravdou, že odsúdenému boli v priebehu doterajšieho výkonu trestu udelené dve disciplinárne odmeny. Prvá v auguste 2017 za dlhodobu aktívny prístup k činnostiam pre všeobecný rozvoj odsúdeného a druhá v septembri 2018 takisto za dlhodobé plnenie úloh vyplývajúcich z ustanoveného programu zaobchádzania a aktívne venovanie sa činnostiam pre všeobecný rozvoj formou čistiacich a upratovacích prác, no počas doterajšieho výkonu trestu sa u odsúdeného vyskytli aj nedostatky, ktoré boli riešené pohovormi. V júni 2017 to bolo pre verbálny konflikt s iným odsúdeným, vo februári 2018 pre snahu o vynášanie stravy z jedálne pre odsúdených a v marci 2018 za porušenie zásad slušného správania. Z hodnotenia ústavu na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody je tiež zrejmé, že resocializačná prognóza odsúdeného sa javí ako menej priaznivá, vzhľadom na dosiahnuté vzdelanie, dlhodobú nezamestnanosť pred nástupom výkonu trestu odňatia slobody, povahu trestnej činnosti a predchádzajúce odsúdenia, preto je riziko sociálneho zlyhania do budúcnosti stredné.

S poukazom na konštatované riziko sociálneho zlyhania, ale navyiac zdôrazňujúc aj skutočnosť, že trestný čin znásilnenia, pre ktorý odsúdený vykonáva trest odňatia slobody v posudzovanom prípade, je už tretím takýmto trestným činom, ktorého sa odsúdený dopustil, nehovoriac o tom, že mimo týchto trestných činov sa dopustil aj ďalších dvoch úmyselných trestných činov, za ktoré bol súdený v rokoch 2006 a 2009, naozaj nie je možné konštatovať, že by bola splnená aj tá z podmienok, ktorú zákon vyžaduje pre podmiennečné prepustenie, teda že by bolo možné v tomto štádiu dôvodne očakávať, že v budúcnosti odsúdený povedie riadny život. Odsúdený síce slovne takúto snahu resp. presvedčenie deklaroval, treba však súhlasiť s názorom prvostupňového súdu, že na odsúdeného už v minulosti bolo opakovane pôsobené hrozbami výkonom trestu odňatia slobody (teda trestami, ktoré mu boli podmiennečne odkladané), čiže mal možnosť preukázať, že sa trestnej činnosti dopúšťať nebude. Túto šancu však nevyužil a aj keď sa vo všetkých prípadoch v skúšobnej dobe osvedčil (on to dokonca v sťažnosti označil, že podmiennečné tresty si pretrpel) a hľadá sa neho, ako keby odsúdený nebol, nič to nemení na fakte, že v osobe odsúdeného ide o páchatel'a, ktorý sa trestnej činnosti dopustil opakovane a s prihliadnutím na tie skutočnosti i samotnú resocializačnú prognózu považuje krajský súd rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne, a keďže ani v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo nezistil žiadne pochybenia, pre ktoré by bolo nutné napadnuté uznesenie zrušiť, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.